

Het verhaal van de verspieders komt na het gedeelte over Mirjam en Aharon die tegen Mosje hadden gezondigd, de verspieders gaan echter na de opstand van Korach het land binnen, wat later in dit hoofdstuk staat beschreven. Deze gebeurtenis van Korach vindt plaats vóór de verspieders. De Joodse wijzen vinden dit geen probleem, want in principe zijn niet alle gebeurtenissen die in de Torah beschreven worden chronologisch.

Op 22 Sivan reisden ze naar Chaserot *“Uit Kibrot-Hattaiwa brak het volk op naar Chaserot en zij bleven te Chaserot”* Num. 11:35. Hier vond het gedeelte van Mirjam en Aharon plaats. De Israëlieten bleven maar zeven dagen in Chaserot, tijdens deze periode vond de rebellie van Korach plaats. Vanaf Chaserot ging het volk dieper de wildernis van Paran in *“Toen brak het volk op uit Chaserot en legerde zich in de woestijn Paran”* Num. 12:16, en vanaf daar gingen de verspieders op 29 Sivan 2449 het land in. De expeditie duurde 40 dagen en eindigde op 9 Av. Volgens Rashi plaatst de Torah het gedeelte van Mirjam en de verspieders naast elkaar, omdat de verspieders het effect van kwaadspreken hadden gezien en hier een les van hadden moeten leren.

God geeft de Mosje opdracht om verspieders in het land Canaan te zenden als Mosje dat wil. De overlevering zegt dat de stammen bij Mosje aandringen om verspieders te zenden, behalve de stam Levi. Er waren helemaal geen verspieders nodig, de Ark ging het volk immers voor! Zoals we net in de vorige parasja hebben gelezen

“Wanneer nu de ark opbrak, zeide Mozes: Sta op, HERE, opdat uw vijanden verstrooid worden en uw haters van uw aangezicht wegluchten. En wanneer zij bleef rusten, zeide hij: Keer weder, HERE, tot de tienduizenden der duizenden Israëls”.

De Midrash zegt zelfs dat de priesters die de Ark moesten dragen met de draagstokken, zelf gedragen werden. Het volk brak niet op maar God met de Ark brak op! *“Toen braken zij op van*

de berg des HEREN en trokken drie dagreizen ver, terwijl de ark van het verbond des HEREN vóór hen uit optrok, drie dagreizen ver, om voor hen een rustplaats te zoeken” Num. 10:33. De verspieders gaan op verkenning en komen terug, ze brengen een boodschap dat het land een land van melk en honing is maar dat de bewoners sterk zijn, dat de steden sterk beveiligd zijn en dat er reuzen wonen. Calev probeert het volk gerust te stellen en heeft alle vertrouwen in de overwinning, maar de andere verspieders zeggen dat Israël het niet kan winnen want de nephiliem (gevallen, reuzen) de zonen van Anak waren zo groot dat mensen vergeleken met hen als sprinkhanen waren. De Israëlieten huilden en schreeuwen en verzetten zich tegen Mozes en Aharon en ze willen terug naar Egypte. Dit allemaal door de kwaadsprekerij van de tien verspieders.

Jehoshoea en Calev die met de andere tien verspieders mee waren geweest scheuren hun kleren, en zij zeggen dat het land zeer goed is en hebben het vertrouwen dat God hun het land naar Zijn belofte zal geven. Ze roepen het volk op om niet tegen God te rebelleren, en niet bang te zijn. Als God met hen is hoeven ze niets te vrezen, maar het volk wil hen stenigen. Dan verschijnt de heerlijkheid, de shechina van God om hen te beschermen.

God zegt tegen Mozes dat hij het volk wil vernietigen, omdat ze niet in Hem geloven ondanks dat Hij steeds bij hen is met grote wonderen en tekenen. Maar Mosje pleit en bidt voor het volk en zegt: straks zeggen de volkeren dat U het volk niet in het land kon brengen dat U aan hen beloofd had, en dat U ze daarom heeft vernietigd. Vervolgens haalt Mosje de dertien attributen van genade aan - shelosj esjreh miedot ha'rachamiem exodus 34:6 (zie bijlage).

De Here God is toornig en verwijt het volk, dat ze, terwijl ze Zijn glorie en heerlijkheid hebben gezien, Hem 10 maal op de proef hebben gesteld en niet naar Zijn stem hebben willen horen. Calev had God gevolgd, en Calev zou het belofde

land ingaan, maar het volk niet. Het volk zal in de woestijn sterven, allen vanaf 20 jaar en ouder die tegen de Here gezondigd hadden. Alleen de twee rechtvaardige verspieders Jehoshoea en Calev zullen het beloofde land ingaan.

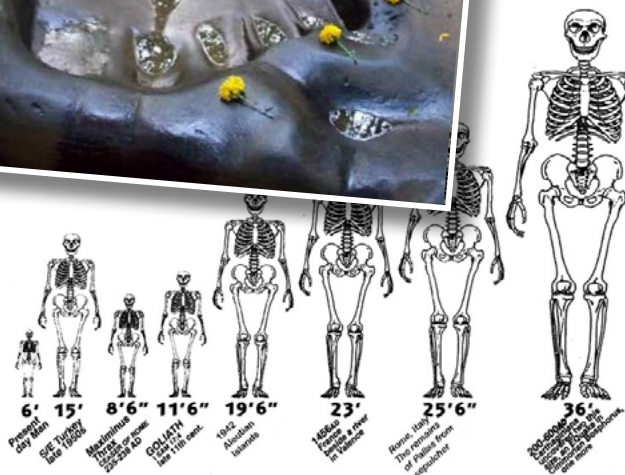
De verspieders hadden in 40 dagen het beloofde land verkend, iets wat eigenlijk onmogelijk was in die tijd om zo'n groot oppervlakte te verkennen met de middelen die men had, maar door Gods ingrijpen was de tijd ingekort. De 40 dagen van verkenning zullen omzet worden in 40 jaren in de woestijn. God is zo genadig dat Hij soms zelfs de tijd inkort terwille van zijn uitverkorenen. Zie in een andere context bv Markus 13:20.

Tijdens deze periode van veertig jaren werd het volk herboren, en deden zij verzoening voor de zonden van de tien verspieders. Mozes had twaalf verspieders gezonden, uit elke stam één. Als de verspieders een eervolle taak hadden volbracht deelde heel Israël in de zegen, maar als zij hun taak slecht zouden doen werd het hele volk gestraft. Het waren geen ongeleerde mensen, de verspieders waren prinses, de stamhoofden, het waren Torah geleerden. En toch gingen zij de mist in door hun gebrek aan vertrouwen op God. Dat is ook voor ons een les. We

kunnen nog zo veel kennis vergaren, en studie gericht zijn maar als wij geen ontzag voor de Here onze God hebben, als wij Hem niet gewoon vertrouwen en gehoorzaam navolgen, dan gaan we twifelen. De reactie van de verspieders was aan een kant best wel logisch, de nephiliem die daar waren, waren enorme reuzen.

Toen de verspieders in Nachal Eshkol fruit aan het afsnijden waren, werden zij volgens de midrash door drie reuzen gezien. Deze reuzen woonden vlak bij Chevron, het waren Achiman, Shaishay, en Talmay, de drie zonen van Arba, het waren de grootste van het reuzen geslacht. Zij waren de afstammelingen van de oude reuzen die na de generatie van de Maboel (zondvloed) waren geboren.

Wat drukken hun namen uit? Achiman impliceert dat hij een opschepper was, mijn broers (achi) wie kan mij overwinnen? 'Man' betekent wie. Hij was de sterkste van de drie broers. Shaishay was hard en sterk als marmer (shais). De voetafdrukken van Talmay waren als diepe groeven (tal-miem) van een ploeg.

Op de afbeeldingen hierboven zien we enkele voorbeelden van versteende diepe voetafdrukken van deze reuzengeslachten.

De beslissing van God om Israël weer de woestijn in te sturen bracht ook een aantal voordelen met zich mee: Oorspronkelijk wou God hen uitsluiten van de toekomstige wereld, maar omdat het volk welwillend de straf onderging, zelfs toen ze wisten dat ze tijdens de reis zouden sterven, vergaf God hun zonden. Toen de Canaanieten hoorden dat de Israëlieten onderweg waren kaptten zij de bomen en verbrandden hun huizen, het was een woestijn. Tijdens de veertig jaren werd het land weer opgebouwd. Als de Israëlieten meteen het land zouden ingaan, zouden zij beginnen met het bouwen en gereedmaken van de akkers en wijnvelden en daar hun energie in steken. Maar nu tijdens de veertigjarige periode hadden zij de tijd om de Torah te bestuderen terwijl God hen onderhield, hen het manna te eten gaf en zo zou het volk gereinigd het beloofde land binnengaan.

Niet iedereen zou in de woestijn sterven. Uitgesloten waren:

- Jehoshoea en Calev.
- De vrouwen, want zij hadden niet deelgenomen aan de zonden en waren altijd trouw aan God en Mosje gebleven.
- Mannen van boven de zestig: b.v. Yair en Machir, zonen van Manasse, die geboren waren toen Jaacov nog leefde.
- De leden van de stam Levi, want zij hadden niet deelgenomen aan de zonde van het gouden kalf.

Deze groepen gingen na de veertig jaren het beloofde land Eretz Jisraël binnen.

De tien verspieders stierven direct als gevolg van hun kwaadsprekerij, Jehoshoea en Calev werden beloond. Op 17 Elul vasten sommige Joden als herinnering aan deze dag, een trieste dag, want de verspieders kregen straf, al toonden zij berouw, het werd niet door de hemel aanvaard. Het volk Israël is in diepe rouw en betreurt hun overtreding. De volgende morgen is er een groep die zegt: wij hebben spijt dat wij gezegd hebben dat wij naar Egypte terugwillen, daarom willen wij laten zien dat wij meteen naar het beloofde land willen, maar Mosje waarschuwt hen om het niet te doen. Num. 14:39-45

Deze groep staat bekend als **המעפילים** "de Ma'afiliem" dat betekent Schaamteloos aanhoudenden, omdat zij het op hun eigen wijze wilden

doen. Het betekent ook: degenen die duisternis veroorzaakten (**אפלה** afélah - duisternis).

כלב - Calev betekent "hond". Wij zouden zeggen wie noemt zijn kind nou toch hond? Het is een scheldwoord, vaak denken wij dan aan een slecht karakter of zo. Bij ons heeft "hond" vaak een negatieve betekenis, zoals b.v. speuken 26:11 zegt: *"Een zot die zijn dwaasheid herhaalt, is als een hond die naar zijn uitbraaksel terugkeert"*. Een hond is een onrein dier dat je niet mag eten, en zijn eetgedrag zou je ook niet graag over willen nemen. Maar..

Maar er is ook een hele positieve kant aan deze trouwe viervoeter. Een hond houdt heel veel van zijn baas en is altijd op hem of haar gericht, een goed opgevoede herdershond b.v. houdt continue zijn baasje in de gaten en bij het kleinste gebaar doet hij wat zijn baas hem opdraagt, vol enthousiasme met heel zijn hart. Zo was Calev ook naar de Here God toe, met heel zijn hart diende hij de Eeuwige, hij was op God gericht en vertrouwd op Hem, goed opgevoed in de Torah. Calev had Gods grote daden gezien omdat zijn oog op Hem gericht was.

Dit komt ook tot uitdrukking in zijn Hebreeuwse naam **כלב** calev, deze kun je verdelen in twee andere woorden, **כל** col = alles of geheel, en **לב** lev = hart. "Met het gehele hart" zou je kunnen zeggen. Zo was Calev voor de Here zijn God, zoals een hond voor zijn baasje is, met zijn gehele hart.

Laten wij ons daarom altijd met heel ons hart op God richten, als het goed gaat en wij Zijn zegeningen en weldaden ervaren, maar ook als er moeite komt, als we denken dat het niet goed gaat komen, juist dan wil de Eeuwige dat wij op Hem vertrouwen. Jeshoea heeft het ook erg moeilijk gehad, hij heeft angsten gehad en pijn geleden. Maar hij bleef gehoorzaam en trouw aan de Vader tot het einde.

Jeshoea wil ons daarbij helpen als middelaar tussen ons en God de Vader, Hij is onze leidman, ons voorbeeld, laat ons oog op hem gericht zijn dat wij zijn werken van liefde navolgen.

Shabbat Shalom